

Jak šla Enigmafie Po trati 2017

Když jsme před TMOU do týmu vzali slečnu na inzerát, která ani nebydlí v Praze a zatím byla na jedné šifrovačce, netušili jsme, jak dobrý to byl tah. Našla si totiž čas jít s námi i Po trati.

0) Chvilí po startu jsem prosadil vyklizení náměstí, jak si přála domobrana. Čekal jsem, že za prvním rohem bude org s první šifrou. Nebyl. Do Ječné se nám zatím nechtělo, tak jsme se vrátili a za chvíli si Štěpánka psala morseovku - ano, ta Štěpánka, pro kterou tohle byla třetí hra, nás vystřelila ze startu jako 17. Vygooglit trolejbusovou zastávku už mi zabralo jen chvilku.

Když jsme přestupovali na Olšanském náměstí na bus směr Orionka, na zastávce jsme potkali Břink Švih. Kupodivu s námi nenastoupili, ale doteď nevím proč.

1) Na brýlích jsem nás zatáhl do nejhynusnějšího koutu, který okolí šifry skýtalo, takže jsme to museli rychle vyluštit. Trocha logického uvažování a mohli jsme jít zpátky na bus.

2) Znáte to, jak luštíte ve stoje v domnění, že je to průchoďák, a trvá vám půl hodiny než si sednete? Tak v Moskevské jsem si prozřetelně sednul hned, ale nakonec jsme to měli za pět minut.

3) Vyluštění názvů hor a pohoří byla příjemná týmová googlicí práce, při které si člověk i trochu zavzpomínal na zeměpis na gymplu. Bohužel nám došlo štěstí v návaznosti autobusových spojení. Vyluštili jsme čtyři minuty po odjezdu a museli jsme si počkat na další. Kdyby aspoň přijel včas... Minimálně další tři týmy by nás v čekání vystřídaly. Takhle jsme se přesouvali hromadně.

4) Na Jesenické jsem doběhl zelenou na přechodu a jako šestý vyzvedl šifru. Docela jsem se divil, že za mnou nikdo nešel. (Pak se ukázalo, že si nejspíš nějaký tým spletl východ a západ a celý zbytek autobusu šel za ním. Směřovali přitom do hloubi Zahradního města vstříc dominu, o čemž ale neměli ani ponětí.)

Zabral jsem lavičku na zastávce a všechno si vybalil, abych si v klidu přečetl, že v Malinové a Fialkové to bude lepší... Cestou jsem nabral zbytek týmu, který se zničehonic zjevil v ulici směrem k parku a ještě za světla jsme začali počítat kostky bludiště. Byla to první pracnější šifra náročná na pozornost a přesné provedení. Nakonec jsme ji během slejváku doluštili pod střešou 40 m vzdušnou čarou od bludiště, a to v uzavřeném vchodu do domu, kde byla židle a halogenové osvětlení. Jen bych rád věděl, jestli nějaká šifrovací appka umí sčítat písmena, protože posouvat si pravítko po pomůckách mě po chvíli už moc nebavilo.

5) Během přesunu do mekáče jsme viděli tým u stolu na benzínce. Nejdřív jsme nechápali, proč jsou tam na zimě. Teď když víme, že je to kouzelný stoleček, dávejte si radši příště pozor, ať jste tam dřív ;-)

Jo, taky jsme cestou vyzvedli houbičky. Bavily nás téměř tři hodiny. Všechny mastné fleky jsme si poctivě vystříhali, napsali všechna písmenka z mřížky včetně výchozích pozic, ale nic jsme z toho nevyskrebli. Měli jsme zatím jen Dofubřej a shluk dalších písmenek. Po objevení "dobře" se našťestí brzo přidalo "fuj", ale stejně jsme

nedokázali přečíst tajenku korektně. Nějakou náhodou jsem zahlédl “zv onice” a ze zbylých písmen poskládal “selska”.

6) Zimní Vánek odešel ve chvíli, kdy jsme balili, ale na zastávce nebyli. Prozřetelně jsme počkali na bus a byli u krasopisu o minutu dřív než oni, což nás moc potěšilo. Hned jsme zapadli do hospody. Obsluze jsme slíbili, že v jedenáct půjdeme. Měli jsme tedy asi 40 minut. Stihli jsme jedno pivo a bez větších problémů našli Dubnovu ulici s průchodem.

7) Na bus se k nám připojil další tým, který nás dohnal v hospodě, ale nestačil si vypít ani horký nápoj. Za vzpomínek na první Civilizaci, která tudy šla, jsme jeli dál. Obrázkové šifry máme rádi. Sice nás chvíli mátlly symetrie, ale brzo už jsme dobíhali další autobus. Zkrátil nám cestu sice jen o 300 metrů, ale taktika šetření sil byla jasná. A navíc jsme museli pořádně využít celodenní lístek :)

8) Šifra na A3 na mě působila celou dobu jako chyták. Když jsem zjistil že Řešení a Zákeřná jsou jediná dvě unikátní slova, už jsem hledal Zákeřnou ulici. Její absence mě ještě chvíli přiměla hledat další unikáty, než jsem napsal celou větu a spočítal slova. Pak už to šlo ráz na ráz a byla to pěkná týmová práce.

9) Další přesun byl čistě na vlastní pohon a na šifře s pixely nás opět zachránila Štěpánka. Já chtěl pořád zjišťovat, jakým způsobem se ten první obrázek zoomuje. Taky tu na nás dolehla zima, takže odtud dál jsem šel obalen merino vlnou.

10) Na viadukt jsme po mírné mapovací nepozornosti přišli originálně po bývalém náspu a řešení jsme měli hned, jen já jsem v tom chtěl furt hledat hlubší smysl. Video máme taky a je na něm i něco vidět!

11) Po vyzvednutí bludiště nám dlouhý čas zabralo poslechnout mezitajenku a najít slova v osmisměrce. U toho jsme jako dalších 29 týmů už zůstali, ač jsme se přesunuli až do KFC na Václaváku a zase zpátky do OC Chodov. Jak je naším mottem, nevzdali jsme se a skončili až ve 12.

Zpětně šifru hodnotím pozitivně, jen tam na nás bylo moc balastu, který navíc dával smysl, viz Agrárník-KOZA, Bílá rasa-NEGR, nebo celá moje tajenka: “Je to slepý negr, sekáč, klidně jel, stále spí, akord E....” Jasnej Ray Charles (<https://youtu.be/Q8Tiz6INF7I>)

Celou hru jsem si užil, líbilo se mi hlavně ve společnosti týmů dlouhého doletu. Nasazení jsme trumfli o 9 pozic a skončili 16.

Jediné, co bych vytknul, je možná náš vlastní rychlý postup hrou hned za čelem startovního pole. Zanechal ve mně hořký pocit ztráty tradičních pocitů z několikahodinového mrznutí na pětce :(To mi bude chybět.

Sepsal Dimitrii z vlastního pohledu bez týmové autorizace